

6. *Máramarosszigetről* a következő jelentés számolt be: „Katonák járnak házról házra, és elvisznek minden elvihetőt. A gettó készül, és e hó 20–30-a között az egész zsidóságnak be kell költöznie. A falvakból összegyűjtött zsidók a legkülönbözőbb atrocitásokat szenvedték el, nőikkel erőszakoskodnak, fiatal lányokat bábaasszonyokkal vizsgáltatnak meg, hogy nem rejtették-e el ékszerüket.”¹³⁵

Eichmannt természetesen nem hatották meg a tudára hozott tények, és tovább folytatta az előre megszabott végleges megoldás tervének végrehajtását. A német külügyminiszter a magasabb SS és rendőrparancsnoknak Veesenmayer által továbbított jelentései nyomán rendszeres tájékoztatást kapott a gettóba tömörítés előrehaladásáról Kárpátalján és Északkelet-Magyarországon. A gettósítási kampány megindítása után öt nappal Veesenmayer jelentette, hogy az egyedi akciókban letartóztatott 7580 zsidón kívül 100 038 személyt (egyedül Máramaros vármegyéből kb. 50 000-et) gyűjtötték össze a „különleges akció” eredményeként.¹³⁴

Április 24-én Veesenmayer jelentette, hogy április 22-ig 7802 főt vettek őrizetbe „egyedi” és 135 000-et „különleges” akciók során, valamint hogy a vidéki és városi lakosság „továbbra is üdvözlí” a zsidóellenes intézkedéseket.¹³⁵ Április 28-án, a gettósítást elrendelő utasítás hatályba lépésekor az egyénileg letartóztatottak száma 8225 volt, a „különleges akciók” áldozataié pedig 194 000.¹³⁶

Internálások a Tanács közreműködésével

Bármennyire kétségbe ejtette a Zsidó Tanácsot a Kárpátalján és Északkelet-Magyarországon folyó gettósítás, tragikus módon – és természetesen akaratlanul – maga is részesévé vált egy budapesti internálási tervnek. Miközben az ország északkeleti és déli részeiről borzalmas hírek érkeztek, a német és magyar SS- és rendőri egységek arra kérték fel a Tanácsot, hogy a neki átadott listákon szereplő zsidóknak készítsen és küldjön idézéseket, amely felszólítja őket, hogy „munkára” jelentkezzenek a Rökk Szilárd utca 26. alatti „internálótáborban”. A listákat rendszerint dr. Kohnnak vagy dr. Gábornak nyújtották át – az előbbinek mint ügyintézőnek és a hatóságok összekötőjének az internálótáborban, az utóbbinak mint a Tanács összekötőjének a Sonderkommandónál. Néha a beosztottaik vették át a névsorokat tartalmazó lepecsételt borítékokat.

Az első névsor 133 zsidó újságíró nevét tartalmazta,¹³⁷ akiket rendeltileg zártak ki a Sajtókamarából.¹³⁸ A listát Kolosváry-Borcsa Mihály és Gáspár Jenő, a Magyar Nemzeti Sajtókamara elnöke és titkára állította össze, majd adta át a Gestapónak. A Tanács ezenkívül további két névsort kapott kb. 280 ügyvéd nevével, és hármat, amelyeken kb. 300 „megbíz-